

บทบรรณาธิการ

เรียงตามข้อสอบเน

เล่ม 9

#เคียงคู่ความสำเร็จ

วิพากษ์

ข้อ 10

(1) โจทก์ฟ้องคดีต่อศาลแขวงเรียกค่าเสียหายในมูลละเมิดเป็นเงินจำนวนไม่เกิน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ดังนี้ ต้องนำดอกเบี้ยซึ่งคำนวณนับแต่วันทำละเมิดจนถึงวันฟ้องรวมเป็นจำนวนเงินที่ฟ้องด้วย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4187 - 4189/2561

ศาลชั้นต้นเป็นศาลแขวงซึ่งผู้พิพากษาคณะเดียวมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งที่มีราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกิน 300,000 บาท ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาตรา 17 ประกอบมาตรา 25 (4) โดยต้องถือตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ขอให้บังคับเอาจากจำเลยทั้งสองในวันที่ยื่นฟ้อง เมื่อโจทก์ที่ 2 ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากจำเลยทั้งสองในมูลละเมิดตามคำฟ้อง เป็นเงินจำนวน 300,000 บาทพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2557 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จโจทก์ที่ 4 ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากจำเลยทั้งสองในมูลละเมิดตามคำฟ้องเป็นเงินจำนวน 295,707.32 บาทพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2557 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จและโจทก์ที่ 5 ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากจำเลยทั้งสองในมูลละเมิดตามคำฟ้องเป็นเงินจำนวน 300,000 บาทพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีนับตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2557 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จึงต้องนำดอกเบี้ย ซึ่งคิดคำนวณนับตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2557 จนถึงวันฟ้อง คือวันที่ 4 สิงหาคม 2558 มารวมเป็นจำนวนเงินที่ฟ้องด้วย คดีในส่วนขอโจทก์ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ย่อมเป็น

คดีมีทุนทรัพย์เกินกว่า 300,000 บาท ศาลชั้นต้นซึ่งเป็นศาลแขวงย่อมไม่มีอำนาจรับคดีในส่วนของโจทก์ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ไว้พิจารณาพิพากษา ตาม พระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 17 ประกอบมาตรา 25 (4) ศาลชั้นต้นต้องส่งไม่รับฟ้อง คดีในส่วนของโจทก์ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 การที่ศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษาคดีในส่วนของโจทก์ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 เป็นการไม่ชอบ ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องของโจทก์ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 เป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นอุทธรณ์มา ศาลอุทธรณ์มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 142 (5)

(2) ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยสองกระทง กระทงละ 1 ปี โดยมีผู้พิพากษาลงลายมือชื่อในคำพิพากษาเพียงคนเดียวคำพิพากษาศาลชั้นต้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6289 - 6290/2561

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลย 2 กระทงกระทงละ 1 ปีโดยมีผู้พิพากษาลงลายมือชื่อในคำพิพากษาเพียงคนเดียว เป็นกรณีที่ศาลชั้นต้นมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 17 ประกอบมาตรา 25 (5) ทั้งนี้เพราะผู้พิพากษาคงคนเดียวจะพิพากษาลงโทษจำคุกเกินหกเดือนหรือปรับเกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับซึ่งโทษจำคุกหรือปรับอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างเกินอัตราที่กล่าวแล้วไม่ได้ คำพิพากษาศาลชั้นต้นจึงไม่ชอบด้วยบทกฎหมายข้างต้น ซึ่งมีผลทำให้ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ยังไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้ได้ ต้องให้ศาลชั้นต้นดำเนินการให้ถูกต้องก่อน ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยแม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาศาลฎีกามีอำนาจ

ยกขึ้นวินิจฉัยได้เองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 195 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 225 และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 และพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 มาตรา 3

**BANGKOK
LAW**

#เคียงคู่ความสำเร็จ

วิอาญา

ข้อ 7

(1) หนังสือสัญญาขายฝากที่ดินระบุงราคาขายฝากและสินไถ่ไว้ และผู้ขายฝากได้รับเงินจากผู้รับซื้อฝากเป็นการเสร็จแล้ว ผู้ขายฝากจะนำพยานบุคคลมาสืบว่า ราคาขายฝากที่แท้จริง มิใช่ตามที่ระบุในหนังสือสัญญาขายฝาก และได้รับเงินตามสัญญาขายฝากไม่เต็มจำนวน ไม่ได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7519/2560

โจทก์จดทะเบียนขายฝากที่ดินพิพาทไว้กับจำเลยต่อเจ้าพนักงานที่ดิน จึงเป็นนิติกรรมการขายฝากที่ดินพิพาท ที่ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 456 ประกอบมาตรา 491 กรณีจึงเป็นนิติกรรมที่กฎหมายบังคับให้ต้องมีพยานเอกสารมาแสดง ซึ่งการรับฟังพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 94 (ข) บัญญัติห้ามมิให้ศาลรับฟังพยานบุคคล ในกรณีขอสืบพยานบุคคลแทนเอกสารหรือสืบพยานบุคคลประกอบข้ออ้างว่า ยังมีข้อความเพิ่มเติมตัดทอนหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในเอกสารนั้นอยู่อีก เมื่อปรากฏว่าหนังสือสัญญาขายฝากที่ดินระบุงราคาขายฝากและสินไถ่ ไว้จำนวน 4,200,000 บาท และผู้ขายฝากได้รับเงินจากผู้รับซื้อฝากเป็นการเสร็จแล้ว โจทก์จะนำพยานบุคคลมาสืบเพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความที่ระบุไว้ในเอกสารว่าราคาขายฝากที่แท้จริงมีเพียง 1,800,000 บาท และได้รับเงินตามสัญญาขายฝากไม่เต็มจำนวนไม่ได้ เพราะเป็นการนำสืบเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในเอกสารต้องห้ามตามบทบัญญัติของ มาตรา 94 (ข) จึงต้องรับฟังตามหนังสือสัญญาขายฝากที่ดินว่าโจทก์จำเลยตกลงขายฝากที่ดิน

พิพาทในราคาขายฝาก และกำหนดสินไถ่ไว้เป็นเงิน 4,200,000 บาท แม้โจทก์จะนำเงินสินไถ่ ไปวางต่อสำนักงานวางทรัพย์ เพื่อเป็นค่าไถ่ที่ดินพิพาทที่ขายฝากในราคา 2,030,000 บาท ก็ไม่ครบตามจำนวนสินไถ่ที่กำหนดไว้ตามสัญญาถือเป็นการขอปฏิบัติการชำระหนี้ไม่ถูกต้อง จำเลยย่อมมีสิทธิ์บอกปิดไม่รับเงินสินไถ่ดังกล่าวได้ โจทก์จึงไม่มีสิทธิ์ฟ้องบังคับให้จำเลยไปจดทะเบียนโอนที่ดินพิพาทที่ขายฝากคืนให้แก่โจทก์

(2) จำเลยไม่ได้ให้การโดยชัดแจ้งว่าได้รับชำระหนี้ตามสัญญากู้เงินแล้ว แต่นำเสนอว่าได้ผ่อนชำระหนี้ตามสัญญากู้เงินจนครบแล้ว ศาลไม่อาจรับฟังได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5376/2560

จำเลยไม่ได้ให้การปฏิเสธโดยชัดแจ้งว่าจำเลยได้ชำระหนี้ตามหนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าวแล้วย่อมถือได้ว่าจำเลยยอมรับตามที่โจทก์กล่าวอ้างที่จำเลยนำเสนอว่าจำเลยผลชำระเงินตามหนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าวจนครบถ้วนแล้วจึงเป็นการนำเสนอ นอกเหนือจากที่ได้ให้การต่อสู้ไว้ไม่อาจรับฟังได้

จำเลยให้การต่อสู้ว่า ตามหนังสือสัญญากู้ยืมเงินดังกล่าวจำเลยกู้เงินและรับเงินจากโจทก์มาเพียง 40,000 บาท แต่โจทก์กรอกจำนวนเงินกู้ถึง 400,000 บาท โจทก์จึงมีหน้าที่ต้องมอบเงินที่ขาดอยู่อีก 360,000 บาท แก่จำเลย โดยจำเลยไม่ได้ให้การโดยชัดแจ้งว่าจำเลยได้ชำระหนี้ตามหนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าวไปแล้วเพียงใด ที่จำเลยนำเสนอว่าจำเลยชำระเงินตามหนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าวให้โจทก์แล้วจึงเป็นการนำเสนอ นอกเหนือจากที่ได้ให้การต่อสู้ไว้ไม่อาจรับฟังได้

(3) โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมจดทะเบียนที่ดินระหว่างจำเลยทั้งสองอันสืบเนื่องมาจากจำเลยที่ 1 โอนที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยที่ 2

โดยเสนาหาจำเลยทั้งสองจะนำพยานบุคคลมาสืบว่าเพื่อให้เสียค่าธรรมเนียม
น้อยลงจึงทำนิติกรรมให้แทนการซื้อขายการให้ที่ดินพิพาทตามสัญญาให้เป็น
การให้โดยไม่มีค่าภาระติดพันไม่ได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 156/2561

คำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องโจทก์ เป็นกรณีขอให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมการ
จดทะเบียนที่ดินพิพาทระหว่างจำเลยที่ 1 และที่ 2 อันสืบเนื่องมาจากจำเลยที่ 1
โอนที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยที่ 2 โดยเสนาหาทั้งแปลง มิใช่เป็นเรื่องที่โจทก์ฟ้องขอให้
บังคับหรือไม่บังคับตามสัญญาให้ ที่โจทก์กับจำเลยทั้งสองเป็นคู่สัญญาที่ก่อ
นิติสัมพันธ์กันเอง การที่จำเลยทั้งสองนำสืบว่าจำเลยที่ 1 ขายที่ดินพิพาทให้แก่
จำเลยที่ 2 ในราคา 400,000 บาท แต่เพื่อให้เสียค่าธรรมเนียมน้อยลงจึงแจ้ง
เจ้าพนักงานที่ดินว่า เป็นการให้แทนการซื้อขาย นั้น เป็นกรณีที่จำเลยทั้งสอง นำสืบ
ถึงเจตนาที่แท้จริงของการทำนิติกรรมหรือมูลเหตุที่มาของการทำสัญญาให้
ระหว่างจำเลยทั้งสอง แม้สัญญาให้ที่ดินจะระบุว่า จำเลยที่ 1 ยกที่ดินพิพาทให้จำเลย
ที่ 2 โดยไม่มีค่าตอบแทน เพราะผู้รับการให้เป็นหลานของผู้ให้ จำเลยทั้งสองมีสิทธิ์
นำสืบพยานบุคคลให้เห็นว่า การให้ที่ดินพิพาทตามสัญญาให้เป็นการให้ที่ดิน
โดยมีค่าภาระติดพันได้ กรณีจึงมิใช่การนำสืบพยานบุคคลแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสาร
อันเป็นการต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 94 (ข)
การโอนที่ดินพิพาทระหว่างจำเลยทั้งสองเป็นการโอนโดยเสียค่าตอบแทน เมื่อจำเลย
ที่ 2 ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกกระทำโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน โจทก์จึงฟ้องขอให้
เพิกถอนนิติกรรมการโอนระหว่างจำเลยทั้งสองมิได้

(4) ประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยที่กำหนดว่าในการเรียกให้ชำระหนี้และติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ ผู้ประกอบธุรกิจต้องมีหนังสือแจ้งเตือนผู้บริโภคที่ผิดนัดชำระหนี้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 20 วัน ก่อนดำเนินการบังคับชำระหนี้ตามกฎหมาย ผู้ประกอบธุรกิจจะนำพยานบุคคลมาสืบโดยมิได้นำหนังสือทวงถามมาแสดงต่อศาลได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4573/256

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค โดยกำหนดว่าในการเรียกให้ชำระหนี้และติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ผู้ประกอบธุรกิจต้องมีหนังสือแจ้งเตือนผู้บริโภคที่ผิดนัดชำระหนี้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 20 วัน ก่อนดำเนินการบังคับชำระหนี้ ตามกฎหมายประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขและวิธีการให้ผู้ประกอบธุรกิจใช้ปฏิบัติตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยดังกล่าวจึงเป็นข้อเท็จจริงไม่ใช่บทบัญญัติของกฎหมาย ที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 94 บังคับให้ต้องมีพยานเอกสารมาแสดง โดยห้ามมิให้ศาลยอมรับฟังพยานบุคคลมาสืบแทนพยานเอกสาร เมื่อไม่สามารถนำเอกสารมาแสดง เมื่อโจทก์นำสืบโดยมี ย ผู้มอบอำนาจช่วงจากโจทก์ มาเบิกความว่าจำเลยเป็นหนี้บัตรเครดิตและหนี้สินเชื่อพร้อมใช้ตามสำเนาใบแจ้งยอดบัญชีโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวทวงถามให้จำเลยชำระหนี้โดยชอบ และครบกำหนดจำนวนจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องจำเลยแม้โจทก์มิได้นำหนังสือทวงถามมาแสดงต่อศาล ก็รับฟังพยานบุคคลแทนพยานเอกสารได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 94 (ก)

